

OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ

ZA

ŽUPANIJSKI SUD

Tužitelj: **1. ROMAN ČELIĆ, OIB: 442217532121**
                                 2. MILENKO ČELIĆ, OIB: 99060712258
                                 3. BORO ČELIĆ, OIB: 73304715186,
                                 svi zastupani po Jošku Maliću, odv. u Zagrebu

Tuženik: **CREDO BANKA d.d. u stečaju, OIB: 94141384086**
                                 zastupan po stečajnoj upraviteljici Ankici Čenić, a ova po
                                 pun. Mariji Jerončić Mandić, odv. u Splitu

Žalba tuženika

protiv presude Općinskog suda u Makarskoj
posl.br. 1P - 667/19 od 18. ožujka 2020. godine

Protiv uvodno citirane presude tuženik pravovremeno izjavljuje žalbu pobijajući presudu zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

Prvostupanjskom presudom prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
"I/ Proglašava se da ovrha na 1/2 dijela čest.zgr. 869 u prizemlju te u cijelosti na I. i II. katu iste čest.zgr. 869 Z.U. 1556 K.O. Brela nije dopuštena.
II/Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužiteljima troškove postupka u iznosu od 52.220,00 kn."

Prihvaćajući tužbeni zahtjev tužitelja sud zaključuje da tuženik nije aktivno legitimiran za vođenje ovršnog postupka po rješenju o ovrsi br. Ovr - 102/99 od 7. travnja 1999. godine slijedom čega smatra da je ovrha u tom postupku nedopuštena. Osim navedenog, prvostupanjski sud smatra da donošenjem rješenja u ovršnom postupku Ovr - 102/99 predstavlja miješanje u pravo tužitelja na poštivanje doma, slijedom čega bi provođenjem ovrhe bilo povrijeđeno pravo tužitelja i njihovih obitelji iz čl.8. Konvencije - pravo na poštovanje doma slijedom čega je i iz toga razloga prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

Iznesena stajališta i utvrđenja prvostupanjskog suda tuženik ne može prihvatiti kao pravilna i zakonita zbog sljedećeg:

Bitna povreda odredbi parničnog postupka iz čl. 354.st.2.toč.11. ZPP-a ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 u nastavku ZPP) postoji jer presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer je izreka presude nerazumljiva te proturječi razlozima presude.

Naime, prvostupanjskom presudom prihvaćen je tužbeni zahtjev da se proglašava ovrha nedopuštenom na 1/2 dijela č.zgrade 869 u prizemlju te u cijelosti na I. i II. katu iste zgrade. Izreka navedene presude je nerazumljiva. Nije jasno o kakvoj se ovrsi i u odnosu na koji ovršni postupak se ovrha proglašava nedopuštenom.

Također, U smislu odredbe čl. 56. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 57/96, 29/99, dalje OZ), koji je bio na sanzi u vrijeme pokretanja ovršnog postupka, treća osoba je dužna svojom tužbom obuhvatiti i ovrhovoditelja i ovršenika, te protiv njih zatražiti da se ovrha u odnosu na određeni predmet proglasi nedopuštenom. Dakle, prema takvoj izričitoj zakonskoj odredbi, tuženici su i ovrhovoditelj i ovršenik koji u takvoj parnici i u vezi s tim zahtjevom imaju položaj nužnih i jedinstvenih suparničara, i zato oboje moraju sudjelovati u postupku.

U protivnom, radi se o nedostatku aktivne (procesnopravne) legitimacije za vođenje parnice.

Pored navedenog, ostvarena je i bitna povreda odredbi parničnog postupka iz čl.354.st.2.toč.13. ZPP-a postoji jer je sud odlučio u povodu nepravodobno podnesene tužbe, jer u trenutku podnošenja tužbe tužitelji nisu bili upućeni rješenjem ovršnog suda na podnošenje tužbe slijedom čega nisu bile ispunjene sve procesne pretpostavke iz čl.55. i 56. Ovršnog zakona, zbog čega je također trebalo odabciti tužbu.

Nadalje, ostavrena je i bitna povreda odredbi parničnog postupka iz čl.354.st.2.toč.9. jer je odlučeno o zahtjevu o kojem već teče parnica.

Naime, tužitelji su postupili sukladno rješenju Ovr 102/99 Općinskog suda u Makarskoj od 6. svibnja 2005. godine te su podnijeli novu tužbu radi proglašenja

ovrhe nedopuštenom koji postupak se vodi pod posl.br. P – 1338/05 odnosno Pu P – 1924/15, a u kojem postupku je tužba sadrži identični tužbeni zahtjev.

Prvostupanjski sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

Prema odredbi čl. 55. st. 1. Ovršnog zakona, osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglasi nedopuštenom. Tužitelji su u ovršnom postupku, kao treće osobe, tvrdili da ovrhovoditelj više nije vlasnik predmetne nekretnine prigovarajući aktivnoj legitimaciji na strani ovrhovoditelja.

Takav prigovor, iznesen od strane trećih osoba, da bio pravno relevantan pretpostavlja da su treće osobe vlasnici predmetne nekretnine.

Međutim, suprotno tvrdnjama tužitelja u ovom postupku sud nije utvrđivao suvlasništvo tužitelja u odnosu na upisane zemljišno knjižne vlasnike, a tužitelji nisu dokazali niti da su upisani u zemljišnim knjigama kao suvlasnici predmetne nekretnine.

Pogrešno je prvostupanjski sud primjenio materijalno pravo.

Pogrešno je prvostupanjski sud primjenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev smatrajući osnovanim prigovor tužitelja da tuženik kao ovrhovoditelj nije aktivno legitimiran za vođenje ovršnog postupka.

Takav prigovor oblašten bi bio iznositi samo ovršenik i to u ovršnom postupku.

Treće osobe mogu u izlučnoj parnici dokazivati samo da imaju u pogledu predmeta ovrhe kakvo pravo koje sprječava ovrhu.

Tužitelji su u ovom postupku istaknuli i prigovor prava na dom. Ovaj prigovor istaknut je tek podneskom od 20. siječnja 2019.

Međutim, budući se radi o ovrsi radi iseljenja ovršenika, a ne o ovrsi radi naplate novčane tražbine na nekretnini tužitelja kao ovršenika, tužitelji su taj prigovor prava na dom mogli i trebali isticati povodom postupka u kojem je donesena ovršna isprava o predaji u posjed nekretnine.

Također, ocjenjujući opravdanost navedenog prigovora prvostupanjski sud je pogrešno proveo test razmjernosti. Prvostupanjski sud nije obrazložio zbog čega poslovni prostor – restoran u prizemlju predmetne nekretnine podvodi pod pojam doma.

Također, tužitelji, na kojima je bio teret dokaza, nisu dokazali da nemaju drugih nekretnina u vlasništvu/suvlasništvu koje bi se mogle smatrati ili jesu njihov dom ili u njima mogu sadržajno ostvariti pravo na dom.

Također, prvostupanjski sud uopće ne navodi razloge zbog kojih u odnosu na tužiteja pod 3. Boru Čelića došlo do povrede prava na dom, za kojeg u svojim

iskazima tužitelji pod 1. i 2. navode da isti s obitelji živi u Njemačkoj, pa je evidentno da pravo na dom ostvaruje u drugoj zemlji.

Pogrešna primjena materijalnog prava postoji kod odluke o troškovima postupka. Prvostupanjski sud je pogrešno primjenio odredbu čl. 155 ZPP-a jer je pogrešno primjenio odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u odnosu na zastupanja na ročištima od 11.04.2019 i 21.01.2020. na kojima se nije raspravljalo.

Slijedom iznijetog, predlaže se da Županijski sud, kao drugostupanjski sud povodom ove žalbe donese slijedeću

p r e s u d u

Prihvaća se žalba tuženika te se preinačava presuda Općinskog suda u Makarskoj pod posl.br. IP-667/19 od 18. ožujka 2020. na način da se odbija tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti te se iste obvezuje naknaditi tuženiku parnični trošak.

Podredno, predlaže se prihvatiti žalbu, ukinuti pobijanu presudu te predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

tuženik potražuje trošak žalbenog postupka:
sastav žalbe: 3.125,00 kn 25%PDV: 781,25 kn
pristojba žalbe: 2.620,00 kn

U Splitu, 2. travnja 2020.

Tuženik p.p.